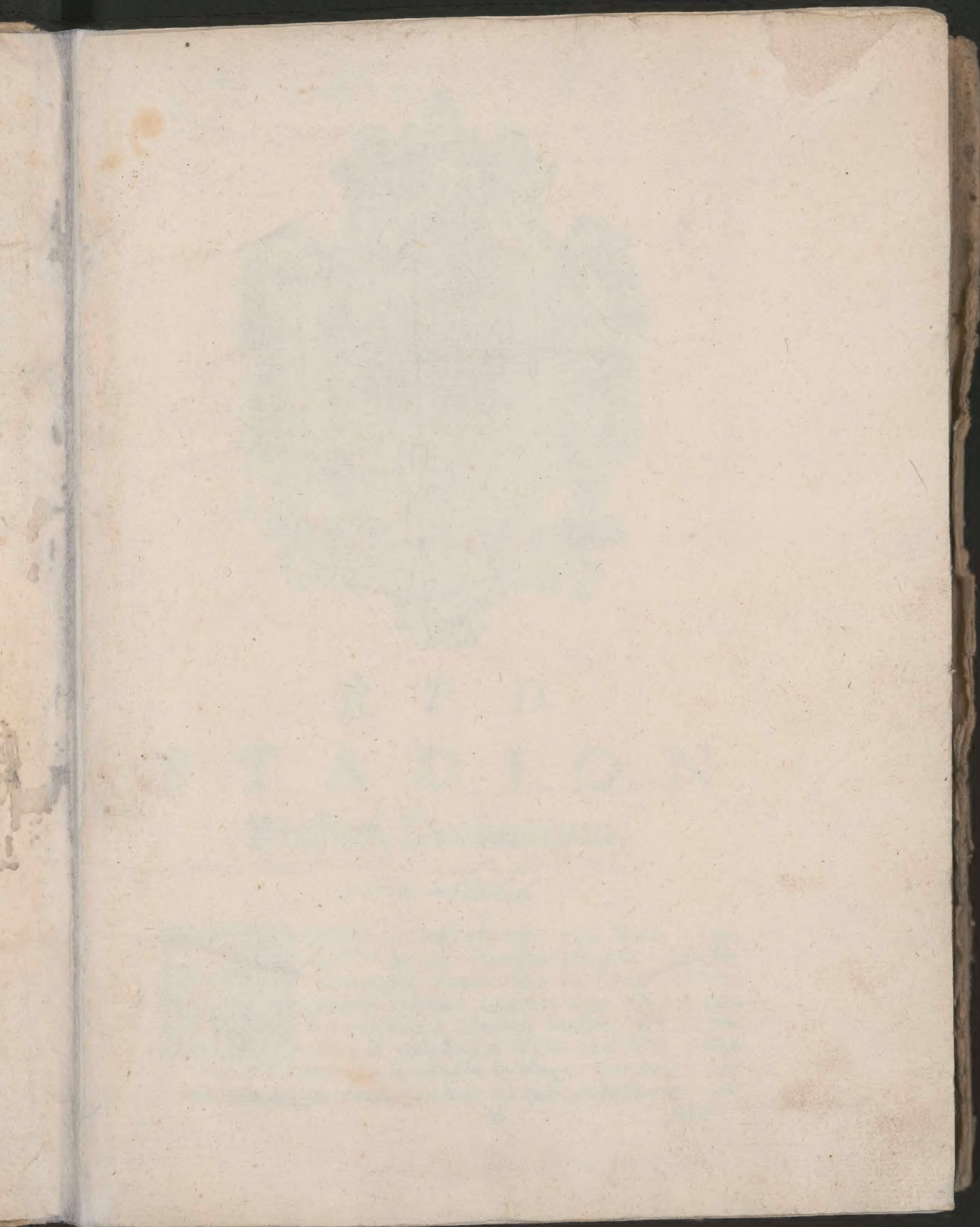
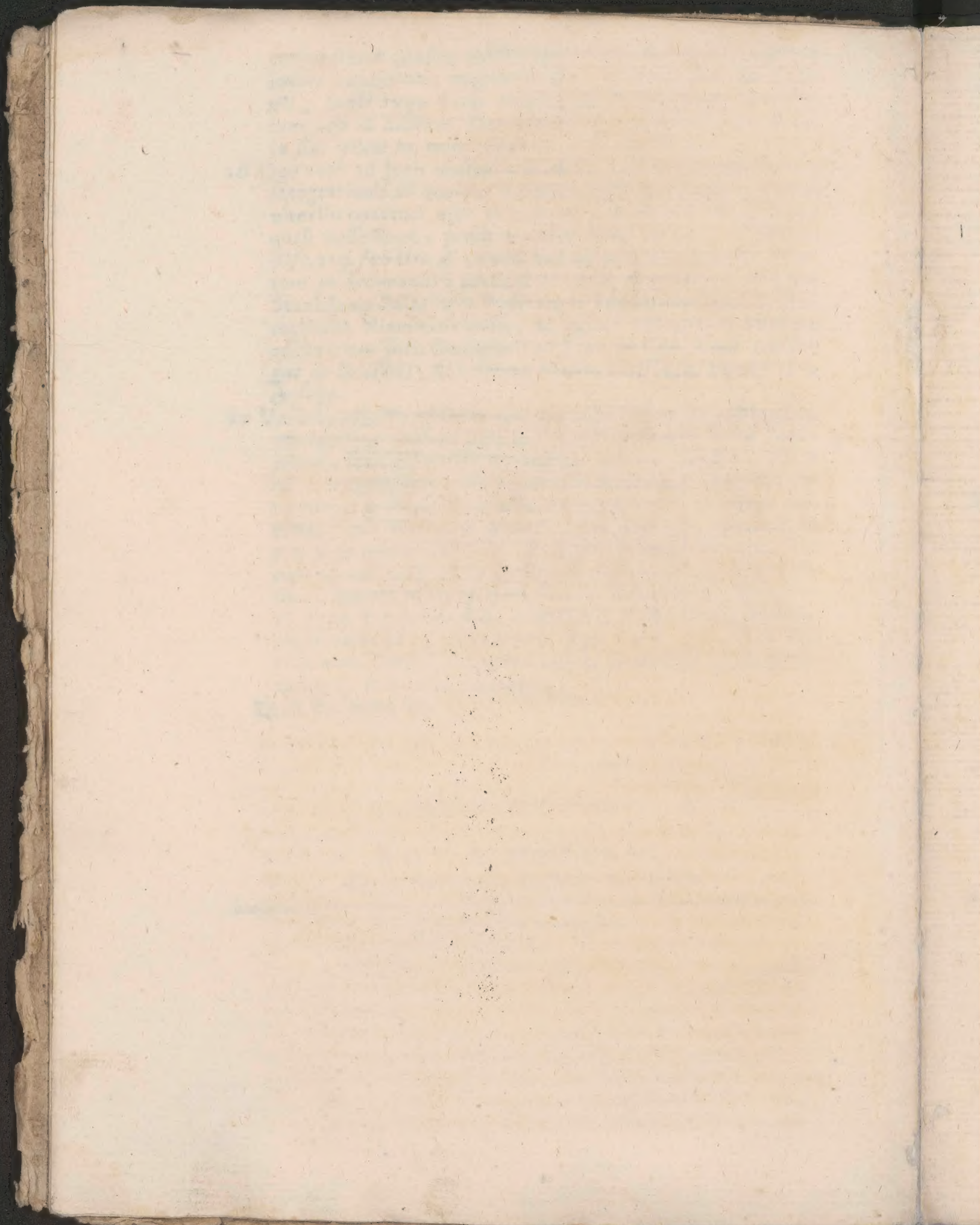

915302—
—915331 III

Mag. St. Dr.

Cracovien Decimarum.

1 **Rev. Pater. P** Erlistendum omnino est = *In Decisis* = quoad circumscriptionem Decreti Sac. Nuciaturæ, quia nullitas ejusdem Decreti ex defectu Jurisdictionis non potest salvari; Dominus enim Auditor Reverendissimi Nuncii procedere voluit in figura *Supremi Principis*, & *Signaturæ* semel, ac per simplex Decretum circumscripsit Sententiam definitivam Metropolitanæ, & declaravit pertinentiam Causæ ad Ordinarium Cracoviæ, ut plenè etiam ex sonora confessione Partis demonstratum est in nostra Informatione a §. 2. ad 7., unde sicuti indubitatum est, quod Nuncii, & multo magis eorum Auditores non habent facultates *Signaturæ Iustitiæ*, prout hodie etiam iterum fatetur Pars Adversa, ita inde promanat apertissima nullitas ex defectu Jurisdictionis.

2 Præterea inharendo etiam hodiernæ hypothese Partis Adversæ, quod Dominus Auditor Nuciaturæ processerit in figura *Judicis Appellationis*, adhuc exurgit inevitabilis nullitas Decreti ex eodem defectu Jurisdictionis. Siquidem Domini Adversarii, scilicet tam *Instigator* Mensæ Episcopalis Cracoviæ, quam *Parochi Szezucinensis*, & *Sborovicensis* coram Auditore Nuciaturæ non postularunt nullam declarari Sententiam Metropolitanæ, sed nulla mentione facta de assertis nullitatibus, hodie exadverso ad opportunitatem dumtaxat excogitatis, petierunt = Sententiam DEFINITIVAM ferri, eaque mediante bene appellatum per suos Principales, malè vero IUDICATUM per Iudicium, a quo pronunciari = nostro primo Summario num. primo. Ex parte vero Principalis petebatur pronunciari = Male appellatum fuisse, BENE vero PRONUNCIATUM per Iudicem Metropolitanum.

3 Quocirca si indubitatum est in facto, quod ipsi Adversarii non deduxerunt coram Auditore Nuncii assertas nullitates, minusque petierunt remissionem Causæ ad Ordinarium Cracoviæ, sed dumtaxat insteterunt cor. eodem Auditore pro pronuntiatione Sententiæ DEFINITIVÆ, sicque pro absolutione Iudicii super Meritis, & *Negocio principali*, cum petere Sententiam definitivam sit petere Decisionem Causæ super puncto controverso, in necessariam descendit consequentiam, quod Dominus Auditor nulliter processerit, ferendo Decretum simplicis circumscriptionis Iudicati, & remissionis Causæ super *Negocio principali* ad Ordinarium Cracoviæ CONTRA PARTIUM PETITIONEM, cui Iudex in pronunciando se uniformare debet, alioquin Iudex pronunciando super re coram eo non deducta sine jurisdictione procedit juxta expressos Textus, & Auctoritates allegatas in nostra Informatione §. 8.

quibus addi potest in puncto *Scacc. de appellat. quæst. 19. remed. 1. conclus. 3. nam. 16.* ; ibi = *Limita primo dicta &c.* ; ut non procedant , quando Appellans reservasset sibi jus dicendi de nullitate , quia tunc non includeretur in Appellatione , & consequenter Iudex Appellationis non potest cognoscere de nullitate , vel validitate Sententiæ , ET IDEO SENTENTIA , quam ferret super nullitate , vel validitate Sententiæ , NON VALERET , tamquam NON CONFORMIS LIBELLO =

- 4 Nullitatem Decreti Nunciaturæ ex hoc capite promanantem , præsentit Pars Adversa , sed ait , petitam quoque fuisse circumscriptionem Sententiæ Metropolitanæ ex capite nullitatis , eo ipso quod includitur in Instantia facta pro infirmatione dictæ Sententiæ juxta auctoritates inutiliter congestas in contraria Informatione §. 16. , & 17. ; Etenim admittimus , quod quando appellatur simpliciter a Sententia definitiva vigore illius Appellationis , potest Appellans coram Iudice deducere infirmationem præcedentis Sententiæ tam ex capite nullitatis , quam ex capite injustitiæ , & Iudex cognoscere de ipsa nullitate Sententiæ , in quibus terminis loquuntur *Scacc. , & Vant.* exadverso allegati in citato §. 16. , & 17. , ut illorum verba legenti patebit .
- 5 Sed dicimus , quod Domini Adversarii , licet potuissent , attamen non deduxerunt assertam nullitatem Sententiæ Metropolitanæ coram Auditore Nuncii , minusque petierunt remissionem Causæ ad Ordinarium , sed unice se restrinxerunt ad petitionem Sententiæ DEFINITIVÆ , qua pronunciaretur malè judicatum per Metropolitanum , sicque firmum semper remanet , quod Partes insteterunt coram Auditore pro definitione *Negotii principalis* , mediante petitione promulgationis Sententiæ DEFINITIVÆ , & Dominus Auditor vice promulgandi Sententiam DEFINITIVAM super *Negotio principali Causæ* , simplex edidit Decretum pro simplici circumscriptione præcedentis Iudicati , & remissione Causæ pro *absolutione Negotii principalis* ad Ordinarium Cracoviæ contra formam Libelli , & petitionem Partium , Instantium SENTENTIAM ferri DEFINITIVAM , eaque mediante pronunciari malè , & respectivè *benè judicatum* per Iudicem Metropolitanum .
- 6 Rursus nullitas Decreti Nunciaturæ scaturit ex alio capite , quod Iudex appellationis a Sententia definitiva non potest circumscribere , & remittere Causam Iudicem , à quo semel fuerat provocatum juxta expressum *Text. in Leg. Eos qui Cod. de Appellat.* , cujus verba retulimus in nostra Informatione §. 9. ; Et quamvis Iudex etiam appellationis habeat facultates remittendi Collitigantes ad Iudicem , à quo , nihilominus id verum est ; quando Iudex , à quo DEFINITIVE non pronun-

nunciavit in Causa, quia tunc Judex appellationis, cognoscens Partem appellantem non fuisse gravatam per Judicem à quo, potest moderari suam inhibitionem declarando *malè appellatum*, & remittendo Partes ad Judicem à quo pro absolutione Negocii principalis, in quibus terminis mirificè procedunt *Auctoritates* congestæ in *contraria Informatione* §.29.; At secus tamen, quando Judex à quo DEFINITIVAM protulit SENTENTIAM, prout in casu verificatur, quod Metropolitanus Gnesnensis *Sententiam definitivam* promulgaverat, ut in *nostro primo Summario Num.13.*, quo in casu nullo modo poterat Dominus Auditor Nunciaturæ Judex appellationis à Sententia Metropolitanæ, hanc *Sententiam definitivam circumscribere*, & REMITTERE Causam ad Ordinarium Cracoviæ, qui nec etiam erat Judex à quo, dùm Judex à quo erat Metropolitanus.

7 Neque replicare juvat, quod sicuti Metropolitanus potuisset, immò debuisset, ut Pars Adversa prætendit, se abstinere, à pronuntiatione Sententiæ definitivæ, & remittere Causam ad Ordinarium Cracoviæ, ita quod non fecit Metropolitanus, facere potuerit Auditor Signaturæ; Siquidem prompta est legalissima responsio, quod Metropolitanus, quatenus debuisset, potuisset appellationem, seu, ut vocant, remedium Juris revocare, & Partes collitigantes iterum remittere ad Ordinarium, quia Ordinarius per definitivam non gravaverat Dominum Principalem, licet gravamen cateroquin intulerit, ut infra demonstrabimus, per Decreta interlocutoria, & quia Metropolitanus fuisset Judex appellationis *immediatè* à Decretis Ordinarii, sed id, quod potuisset facere, Metropolitanus, quatenus debuisset, non potuit facere Auditor Nunciaturæ, quia *Metropolitanus DEFINITIVE* pronuntiaverat, & Auditor Nunciaturæ erat Judex appellationis *immediatè* à *Sententia definitiva* Metropolitanæ, propterea, que uti Judex appellationis à *Sententia definitiva* Metropolitanæ, certè non potuit per *simplex Decretum* eandem Sententiam DEFINITIVAM *circumscribere*, & Causam *remittere ad Ordinarium*, qui fuerat primus Judex in Causa.

8 Vix autem audiri potest, quod objicit *contraria Informatio* §.30., quod nempe Dominus Principalis appellationem à Decreto Nunciaturæ interposuerit, atque ob id viam ordinariam appellationis elegerit, itaut recurrere nequeat ad aliam extraordinariam circumscriptionis in hoc Supremo Tribunal; Quandoquidem per interpositionem appellationis coram Judice à quo non dicitur electa via ordinaria, quæ impediat immediatum recursum ad Supremum Signaturæ Tribunal pro circumscriptione Judicati, à quo fuit appellatum, dùm reverà quotidie videmus circumscribi ab hoc Supremo Tribunal Sententia Judicum de Partibus, quamvis petens

circumscriptionem coram Iudice à quo appellationem interposuerit, sed contrarius discursus duntaxat procederet, quando Principalis nedum appellasset coram Iudice à quo, sed ulterius *Causam appellationis coram alio Iudice introduxisset*; quod prorsus in presenti casu non verificatur.

- 9 Sicuti quoad Decretum Nunciaturæ persistendum est *in decis* pro illius circumscriptione, ita *de Causis* respondendum est à *Sententia Metropolitan*, quia non subsistunt iactatæ nullitates exadverso sub mille æquivocis propositæ adversus nostram Sententiam Metropolitan; Et sanè assertus defectus Citationis Instigatoris Mentæ Episcopalis Cracoviæ non probatur, quia neque DD. Adversarii, neque D. Principalis omnia Acta coram Metropolitano gesta transportarunt, ut animadversum est *in nostra Facti* §.13., & 14., proindèque Pars Adversa petens circumscriptionem, onus habet omnia Acta transportandi, à quibus apparere possit asserti defectus Citationis; Maximè quia in ipsa Instantia, data *in calce nostræ præteritæ Informationis*, non solum enunciatur, quod Parochus Sborovecensis ageret *nomine tam suo, quam Instigatoris Curie Episcopalis Cracoviæ*, sed etiam ibidem supponitur aliàs Instantias à Partibus præcessisse, ut colligitur ex verbis illis = *Post admissam appellationem, FUNDATAMQUE hac in Causa jurisdictionem Iudicis præsentis Metropolitan, FACTASQUE CONTROVERSIAS &c.*
- 10 Verùm cessat prorsus hic assertus defectus Citationis, quia hodie ex confessione ipsius Instigatoris constat, quod ipse comparuerit coram Metropolitano sive per se ipsum, sive per Præpositum Sborovecensem, dum in ipsa Inhibitione expedita in Tribunali Nunciaturæ vigore appellationis à Sententia Metropolitan ad instantiam ipsius *Instigatoris*, & aliorum Parochorum, & data *in calce contrar. Facti* §.2., DD. Adversarii fatentur, quod coram Metropolitano Gnesnensi insteterint pro moderatione appellationis, seu remedii Juris, quod reportaverat Principalis adversus Decretum Ordinarii, quo condemnatus fuerat ad restitutionem Decimarum perceptarum, ut videre est *in contrario Summario citato Num.2. litt.D.*, ibi = *Atali igitur Decreto ad Iudicium Curie Metropolitanae Gnesnen. appellavit, & remedia Juris exportaverit. Quo in termino APPELLANTES prædicta remedia Juris ab eodem Iudicio exportata, ex quo respiciunt negotium principale, circumscribi &c. PETIERINT.*
- 11 In ipso etiam Decreto Domini Auditoris Nunciaturæ narratur, quod omnes Adversarii, inter quos Instigator, exceptiones suas proposuerint coram Metropolitano, priusquam hic deveniret ad prolationem Sententiæ, ut legitur *in nostro primo Summario Num.1. litt.B.*, ibi = *Sed iterum per recursum à dicto Bierzynski &c. ad idem Iudicium Archiepiscopale &c.*
Gne-

Gnesnen. delata, ibique definitivè decisa sit per Decretum
sub die 14. Aprilis anno 1747. Lovicii prolatum NON OB-
STANTIBUS EXCEPTIONIBUS in contrarium A PARTI-
BUS COMPARENTIBUS adductis &c. =, & de facto hic
 assert. defectus Citationis ab Instigatore Curia Episcopalis
 numquam fuit propositus neque in Inhibitione vigore Appel-
 lationis, de qua *contrario Summario Additionali Num. 2.*,
 neque subindè in Instantia facta coram Auditore Nunciaturæ,
dicto nostro Summario Num. primo, taliter ut in his circum-
 stantiis manifesto liqueat, hunc assertum defectum Citationis
 hodie fuisse ad opportunitatem dumtaxat adinventum, atque
 excogitatum à Domino meo contrario Defensore.

- 12 Minusque subsistentiam habet defectus Jurisdictionis, sive ex
 quo coram Metropolitano nullatenus transportata essent Acta
 precedentis Instantiæ, sive ex quo Causa penderet coram
 eodem Judice primæ Instantiæ; quia defectus transportatio-
 nis Actorum excluditur, dùm Judex Metropolitanus testatur
 vidisse omnia Acta primæ Instantiæ, ut in ipso *contrario Sum-*
mario Num. 9. litt. A., ibi = **VISIS ACTIS PRIMÆ IN-**
STANTIÆ = & in *nostro præterito Summario Num. 13.*, ubi
 pariter colligitur, Metropolitanum vidisse Acta omnia, &
 Jura hinc inde producta coram Judice primæ Instantiæ ex illis
 verbis, quæ in ipsa Sententia leguntur = **VISIS, ET LECTIS**
IURIBUS, ET DOCUMENTIS &c. = rursus = **VISIS item,**
ac LECTIS inquisitionibus ex Testibus juratis &c. per Com-
missarios à IUDICIO A QUO pro utraque Parte deputatos
facta &c. =, demùm paulò etiam inferius = **EX ACTIS IU-**
DICII A QUO, seu *Documentis Partium* = ; In his igitur
 facti circumstantiis relinquimus sapientissimo Reveren-
 tissimorum Judicio, nùm Sententia Metropolitanæ cir-
 cumscribi mereatur ex decantato defectu transportationis
 Actorum.

- 13 Alter verò ass. defectus jurisdictionis ex quo Causa indecisa
 penderet in Consistorio Curia Cracoviæ nullum itidem habet
 fundamentum, quia idem Consistorium usque ab Anno 1743.
Sententiam DEFFINITIVAM promulgaverat, ut videre
 supplicamus in *nostro præterito Summario Numer. 8.*; Et
 quamvis Metropolitanus post emanatam sententiam de dicto
 anno 1743., per decretum latum die 18. Martii 1744. re-
 misisset Causam ad idem Consistorium Cracoviæ ex quibusdam
 exortis novis Contingentiis, ut in *dicto Summario Num. 9.*,
 Attamen post hanc remissionem Causa denuo Ordinarius Cra-
 coviæ *sub ANNO 1745. de mense Junii* gravavit D. Princi-
 palem, apponendo **NOVUM SEQUESTRUM** super aliis
 Decimis controversis *nostro præterito Summario Numer. 10.*;
 necnon ordinando restitutionem Decimarum cum appositione
 etiam *alterius SEQUESTRI super ipso Beneficio Parochiali,*
 cum successiva etiam relaxatione **EXECUTORIALIUM**,
 ut

ut videre pariter supplicamus *in eodem nostro præterito Sum-*
mario Num. 11. litt. D. , & Num. 12.

- 14 Secuti autem hæc decreta maximum gravamen intulerunt
D. Principali, ita dubitari non potest, quin idem Principa-
lis Merito appellaverit ad Metropolitanum, cum indubita-
tum sit in jure, quod à Decreto etiam interlocutorio, de-
mandante *sequestrum*, possit appellari absque ulla expressio-
ne Cause, & appellatio sit admittenda prout docent, *Bald.*
In Leg. 6. num. 5. Cod. de iis quibus ut indign., ibi = *In ap-*
pellatione interlocutoria est exprimenda Causa nisi de grava-
mine constet juris præsumptione, uti quia Judex manda-
vit &c. REM SEQUESTRARI nam propter præsumptum,
vitium pronuntiationis non est necessaria expressio Cause ap-
pellationis. Nam ista interlocutoria est injusta hoc ipso,
quod continet aliquid jure contrarium &c. SEQUESTRA-
TIO EST REGULALITER PROHIBITA ergo in recto ap-
perta supervacanea est expressio Cause ubi ergo est talis
interlocutoria, cujus iniquitas detegitur per allegationem
juris, non est necesse inferere Causas appellationis = Et cum
aliis Angel. consil. 107. ubi prope finem concludit, ibi =
Possè à dicta Sententia SEQUESTRI appellari, hoc suadet
æquitas = Et generaliter certum, est quod à Decreto inter-
locutorio, quod secum trahi executionem, semper appellari
possit Scacc. de Appellat. cap. 2. quæst. 17. limit. 47. mem. 1.
num. 190. , & 199.
- 15 Posito igitur quod præfata decreta interlocutoria essent gra-
vantissima, quodque ab iis appellatio foret admittenda per
Metropolitanum, prout reverà appellationem admiserat, ut
in nostro Summario Num. 11. litt. E., profecto percipere
non possumus, quomodo dici possit, quod idem Metropoli-
tanus nulliter pronunciaverit super negotio etiam principali
per sententiam definitivam, quia eo ipso quod ad eundem
Metropolitanum devoluta fuit Causa vigore appellationis à
supradictis gravantissimis decretis interlocutoriis, indubitatum
est quod valide, & legitimè totam Causam absolvere potuit,
ac debuit etiam super negotio principali; tametsi Judex primæ
Instantiæ per Sententiam definitivam nondum deciderat Cau-
sam super eodem negotio principali, cum appellatio ab inci-
denti admissa, secum trahat totam Causam etiam super ne-
gotio principali.
- 16 Neque obstat, quod opponitur *in contraria Informatione §. 38.*,
quod nempe admitti non poterat appellatio à Decreto Inter-
locutorio super purgatione attentatorum, & restitutione
Decimarum, quia non adfuit dumtaxat decretum super pur-
gatione, & restitutione Decimarum, ut *in nostro Summario*
Num. 11, litt. D., sed præcessit etiam aliud decretum pro
appositione *sequestri* super Decimis, & quidem emanatum
post remissionem Cause à Metropolitano factam, ut recogno-
scere

scere supplicamus ex *nostro Summario Num. 9. & 10.*, à quo novo sequestro, ut probavimus appellari poterat, undè potius attentatum fuit subsequens Decretum Curiae Cracoviae pro restitutione Decimarum, veluti emanatum post interpositam appellationem per Principalem à dicto sequestro, & admissam à Metropolitano *sub die 10. Iulii ejusdem anni 1745.*, prout patet ex *dicto nostro Summario citato Num. 11. litt. E.*, & de facto Metropolitanus in sua sententia anni 1747. tanquam attentata revocavit omnia gesta in curia Cracoviensi post appellationem interpositam à Principali, ut *in eodem Summario Num. 13. ante litt. A.*

- 17 Caveant autem Rm̃i Patres ab intollerabili æquivoco Partis Adversæ passim insinuato *in contraria Informatione*, & præsertim *in §. 26. & ult.*, quod scilicet sententia Ordinarii Cracoviae anni 1743. *in Rem Iudicatam* transierit, quia hoc est figmentum ejusdem Partis Adversæ, dum si sententia Ordinarii Cracoviae lata fuit *die 30. Januarii 1743. nostro Summario Num. 8.*, & Causa appellationis à dicta Sententia jam pendebat coram metropolitano die 18. Martii anni 1744., *dicto nostro Summario Num. 9.*, manifestum fit, quod elapsum non erat biennium, nec orta res Judicata.

Quare &c.

Antonius Dominicus Franci.

Signatura Justitiæ

R. P. D.

D E S I M O N E

Cracovien. Decimarum.

P R O

R.D. Michaeli Severino Bierzynski Præ-
posito Eccl. Paroc. Pacanoviensis.

C O N T R A

D. Promothorem Fiscalem Curia Episco-
palis Cracovien., & RR. DD. Martinum
Matlakovsky, & litis &c.

————— F —————

Responsio.

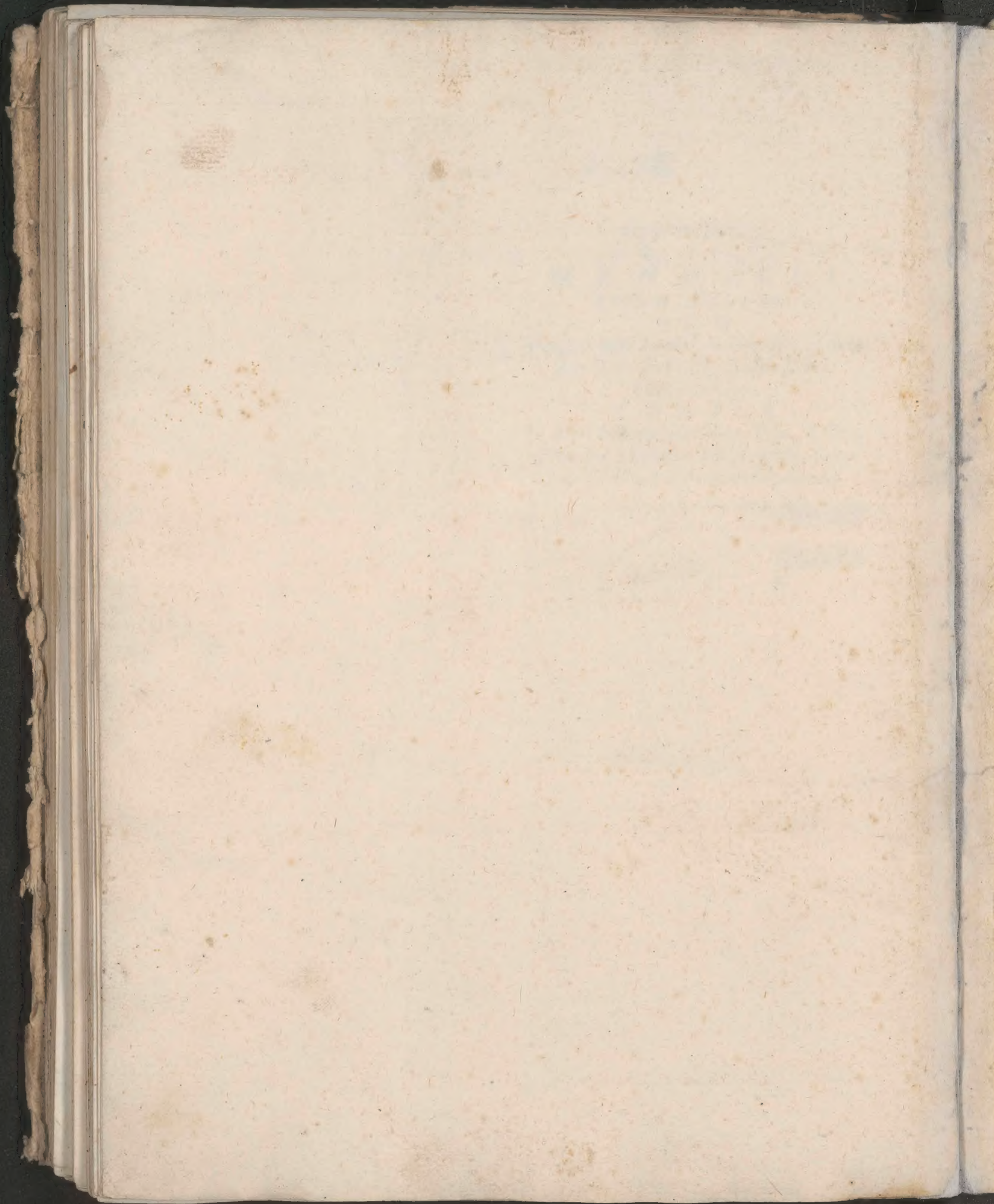
————— 20 —————

Typis Bernabò 1753.

Braku myślenie
dotyczy się dłużej
to myślenie nie może być

Ło. 000

B 6008 5

